

قانون جنگل و حرکت ارتجاعی به دوران جاهلیت!!

در خبرهای اخیر آمده بود که آقای "هدی صابر"، از فعالان سابقه دار ملی مذهبی، از روز سوم مرداد ۸۹ (۲۵ جولای ۲۰۱۰) پس از خروج از محل کارش مفقود شده است! ایشان که در سال ۷۹ همراه ۱۵ نفر از فعالان ملی مذهبی دستگیر و به شش سال حبس تعزیری محکوم شده بود، همچون بقیه، تاکنون این شمشیر داموکلس را بالاسر خود داشته و شعبه اجرای احکام دادگاه انقلاب، تاکنون چنین حکمی را (به رغم آنکه بارها به دلایل مشابهی پس از آن بازداشت شده بود) برای تحمل زندان به ایشان ابلاغ نکرده بود.

سه هفته قبل با پیامی تلفنی و ناشناس به همسرش!! برای تحمل زندان پس از ده سال! احضار می‌شود ولی وکیل ایشان با مراجعه به دادگاه انقلاب متقاضی ابلاغ رسمی حکم می‌شود. متعاقب این درخواست، به جای ابلاغ حکم کتبی، مأمورینی برای بازداشت به دفتر ایشان مراجعه می‌کنند که به دلیل عدم حضور موفق به دستگیری نمی‌شوند، تا این که روز سوم مرداد ماه جاری به کلی مفقود می‌گردد!؟

خانواده ایشان تاکنون هیچ نتیجه‌ای از مراجعه به دستگاه‌های امنیتی و انتظامی برای اطلاع یافتن از این حادثه نگرفته و همه نهادهای مسئول از وضعیت وی اظهار بی‌اطلاعی کرده‌اند! هرچند هنوز مسلم نیست چه بلایی بر سر هدی صابر آمده است، اما با قرائن و شواهد و سوابق امر می‌توان حدس زد چه کسانی او را ربوده‌اند و چه پیامی این ربودن‌ها دارد؟ والله اعلم.

شگفت این که چنین حادثه‌ای در آستانه نیمه شعبان و زادروزی اتفاق افتاده که مسئولین جمهوری اسلامی با تمام توان تبلیغاتی خود، جشن و سرور عدل منتظر را برپا می‌کنند و مدعی هستند زمینه‌ساز ظهور عدالت جهان گستر می‌باشند!!

اگر این آدم ربائی برای يك جواهر فروش و ثروتمند بانکدار و برج ساز اتفاق افتاده بود، طبیعی جلوه می‌کرد، اما چگونه می‌توان ربودن يك فعال يك لاقبای سابقه‌دار سیاسی را حمل بر اتفاق کرد؟! اگر هم چنین باشد، سند رسوائی و در مسئولیت دولتی است که توانائی حفظ امنیت شهروندان را ندارد.

در دوران جاهلیت قبل از اسلام و نظام قبیله‌ای آن که قانون جنگل، رقابت‌ها و قتل و غارت‌ها را در مسیر تنازع سوق می‌داد، ربودن انسان‌ها قابل فهم بود، کما آن که قرآن وقتی می‌خواهد نعمت "امنیت" را به اعراب معاصر نزول قرآن یادآور شود، بر همین ناامنی و آدم ربائی‌ها انگشت می‌گذارد:

مگر نمی‌بینید که ما حریم امنی (محدوده مکه) به وجود آوردیم در حالی که مردم پیرامون آن همواره ربوده می‌شوند... (سوره عنکبوت آیه ۶۷)

برخی از معاصران پیامبر اسلام نیز که از اجابت دعوت او سرباز می‌زدند، به همین نگرانی از ربوده شدن اشاره کرده و می‌گفتند:

"اگر در راه هدایت به تو ببیوندم از سرزمینمان ربوده می‌شویم" (قصص ۵۷).

شرایط بسیار سختی که مسلمانان در دوران مکه، تحت شکنجه و قتل و آزار مشرکین داشتند، بالاخره با امدادهای الهی و هجرت مسلمانان به مدینه و حسن سیاست پیامبر به امنیت نسبی رسید. اما از آنجائی که همواره راحت و رفاه و رسیدن به امکانات و قدرت، زمینه ساز اختلاف و رقابت می‌گردد، لازم بود یاد دوران سختی، با شکنجه‌ها و آدم ربائی‌هایش در ذهن و ضمیر مسلمانان زنده باشد تا از اقدامات ارتجاعی حذر کنند.

این است هشدار قرآن به اختلاف کنندگان اولیه این آئین:

به یاد آورید زمانی را که در سرزمین (مکه) گروهی اندک و تحت فشار ستمگران بودید و دائماً وحشت داشتید شما را بریابند (شبهانه و بی‌خبر دستگیر کنند) اما خدا شما را (در مدینه) پناه داد و به یاری خود نیرومند ساخت.... (انفال ۲۶).

چه ربودن آقای هدی صابر توسط شبکه‌های رسمی و غیررسمی امنیتی، اطلاعاتی و انتظامی انجام شده و چه حادثه‌ای ناشناخته باشد، در هر حال این وظیفه دستگاه‌های مسئول و ضرورت وحدت و تمرکز تصمیم‌گیری‌های امنیتی و مصلحت و آبروی نظام است که هر چه سریع‌تر وضعیت آقای هدی صابر را روشن نمایند.